

ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО, ЯК ЗАСІБ ОСОБИСТІСНОГО РОЗВИТКУ ДИТИНИ

Краса природи надихає на творчість. Від подиву до творчості один крок. Для дитини – це не лише предмет милування, захоплення, а й художня майстерня, де краса природи втілюється в пейзажі малюнки, флористику, ікебану, вірші, художні розповіді [3, ст. 205].

Оволодіння художнім досвідом, сконцентрованим у творах мистецтва, сприяє соціалізації дитини, збагачення її художньої практики та осмислення краси в усіх її формах, допомагає гармонізувати стосунки із соціумом і пізнати себе. Однак найціннішим є те, що мистецтво формує культуру людських почуттів, розвиває і збагачує їхню палітру особистому досвіді самої дитини, є засобом духовного спілкування з однолітками і дорослими, встановлення взаємодії в соціокультурному та природному середовищі.

Важлива умова розвитку творчості дошкільника в образотворчій діяльності – збагачення образно-асоціативного мислення, фантазії, уяви розкриття внутрішнього «Я», позитивне тло, що дає змогу зробити процес творення, народження неповторного, оригінального художнього продукту невимушеним.

Основою для розвитку творчості є діяльність, в якій проявляється здібності маленького автора. Їхній розвиток відбувається найефективніше за гармонійного поєднання внутрішніх задатків, мотивів діяльності, а також впливу зовнішнього оточення.

Дбаючи про виховання та розвиток особистості, педагог спрямовує пізнавальну активність вихованців на емоційне сприймання форми, краси довкілля, навчає їх помічати, бачити, чути й шанувати красу, відтворювати її в естетичних діях, іграх. Для дитини вагомим є те, що вона чує, що бачить, що пізнає, але важливо і те, як вона діє, як вчиняє, як застосовує свої знання. Наявність знань про основні кольори палітри та пори року – не гарантія того, що дошкільник зможе узгодити їхні основні характерні ознаки з кольором та предметами. Дитина росте і розвивається в навколишньому середовищі, і виристе такою, якою воно її робить. У сірому побутовому оточенні важко зростити яскраву особистість.

Дитина, як і дорослий художник, виражає свої думки, почуття, враження, емоції, знання і досвід, отримати задоволення від процесу та результату дій із зображальними матеріалами, бути зрозумілою, схваленою і прийнятою іншими – тими, кому спрямовує свою роботу. Педагог та батьки мають розуміти мотиви дитячої творчості для того, щоб адекватно ставитися до її продуктів, обговорювати їх і давати оцінку. У будь-якому разі педагог має схвалити самостійність дитини, її творчі пошуки і знахідки, оригінальність і своєрідність світобачення, ініціативність,

стараність та бажання приємно здивувати дорослого.

Головне завдання дошкільного закладу в галузі естетичного виховання полягає у формуванні цілісної естетичної культури дитини. Образотворче мистецтво дає змогу дитині оволодіти розвитком рухів і рухових відчуттів у пізнанні та відображенні світу і завдяки цьому перейти на вищий щабель художньо-естетичного сприймання.

Список використаних джерел

1. Базова програма розвитку дитини дошкільного віку «Я у світі». – К., 2008.
2. Додаток до програми «Я у світі».
Сухорукова Г. В. Образотворче мистецтво з методикою викладання в дошкільному навчальному закладі. – К., 2010.